

Boží charakter zjevený v Kristu

Ellen G. Whiteová

Boží Charakter zjevený v Kristu

Ellen G Whiteová

ze Svědectví, svazek 5., kapitola 89, strany 737 - 746

Znalost Boha

Spasitel pravil:

"Totož jest pak věčný život, aby poznali tebe samého pravého Boha a kteréhož jsi poslal, Ježíše Krista." (Jan 17:3)

A prostřednictvím proroka mluví Bůh:

"Nechlub se moudrý v moudrosti své, ani se chlub silný v síle své, aniž se chlub bohatý v bohatství svém, ale v tom nechť se chlubí, kdo se chlubí, že rozumí a zná mne, že já jsem Hospodin, kterýž činím milosrdenství, soud i spravedlnost na zemi nebo v těch věcech líbost mám, dí Hospodin." (Jeremiáš 9:23, 24)

Žádný člověk bez božské pomoci nemůže dosáhnout poznání Boha. Apoštol praví, že "svět nepoznal skrze moudrost Boha, ale zalíbilo se Bohu skrze bláznové kázání spasit věřící." 1Kor 1:21 Kristus "na světě byl a svět skrze něho učiněn jest, ale svět ho nepoznal". J 1:10 Ježíš prohlásil ke svým učedníkům:

"Žádný nezná Syna, jedině Otec, aniž Otce kdo zná, jedině Syn a komuž by chtěl Syn zjeviti." (Matouš 11:27)

Dříve než Spasitel vstoupil do stínu Getsemane v oné poslední modlitbě za své následovníky, pozvedl své zraky k nebi a pln soucitu nad nevědomostí padlých lidí mluvil:

*“ Otče spravedlivý, tebe svět nepoznal, ale já jsem tebe poznal, oznámil jsem jméno tvé lidem, kteréž jsi mi dal z světa.”
(Jan 17:25,6)*

Charakter Boha byl zfalšován

Od počátku bylo satanovým dobře uváženým plánem dovést lidi k tomu, aby na Boha zapomněli, aby si je pak on zajistil jako svou vlastní kořist. Proto se snažil Boží povahu (charakter) falešně představit a vést lidi k zvrácené představě o Bohu. Stvořitele jim představil tak, jako by měl vlastnosti knížete temnoty, jako by byl svévolný, tvrdý a nesmířlivý, aby pohnul lidi ke strachu, k úzkosti, ba i k nenávisti vůči Bohu. Satan doufal, že jím podvedené tak zmate, že Boha ze svého vědomí vymažou. Potom chtěl v člověku zničit Boží obraz a vtisknout duši svůj vlastní obraz; chtěl naplnit lidi svým vlastním duchem a učinit je otroky své vůle.

Tím, že satan zfalšoval Boží charakter a vzbudil vůči Bohu nedůvěru, svedl Evu k hříchu. Hříchem zatemnilo se myšlení našich prarodičů, jejich přirozenost byla znehodnocena a podle své vlastní omezenosti a vlastního sobectví si utvořili novou představu o Bohu. A když lidé stále směleji hřešili, v jejich myšlení a cítění víc a více mizelo poznání Boha a láska k němu. *“Protože poznavše Boha, nectili jako Boha, ani jemu děkovali, ale marní učinění jsou v myšleních svých a zatmíno jest nemoudré srdce jejich.”* (Rom. 1:21).

Někdy se zdálo, jakoby satanův zápas o nadvládu nad člověkem byl korunován úspěchem. Ve staletích před prvním Kristovým příchodem se zdálo, že svět se nachází pod panstvím knížetem tmy. Vládl s hrozným násilím, jakoby hříchem našich prarodičů stala se království světa jeho

právoplatným vlastnictvím. I lid smlouvy, jehož si Bůh vyvolil, aby na světě udržoval poznání Boha, odchýlil se tak daleko od Něho, že pozbyl veškerou pravou představu o Jeho charakteru (povaze).

Kristus přišel, aby světu zjevil Boha, jako Boha lásky, milosti, soucitu a smilování. Hustá tma, kterou se satan snažil obklopit Boží trůn, byla zahrnuta Vykupitelem světa a Otec byl lidem opět představen jako světlo života.

Když Filip přišel k Ježíši s prosbou: "*Pane, ukaž nám Otce a dosti jest nám*". Spasitel mu odpověděl:

*" Tak dlouhý čas s vámi jsem a nepoznal jsi mne? Filipe, kdož vidí mne, vidí Otce a kterakž ty pravíš: "Ukaž nám Otce?"
(Jan 14:9)*

Kristus praví o sobě, že byl poslán na svět, aby představil Otce. V ušlechtilosti své bytosti, ve své milosti a ve svém něžném soucitu, ve své lásce a dobrotě stojí před námi jako ztělesnění božské dokonalosti a jako obraz neviditelného Boha.

Plán vykoupení odhaluje Boží lásku

Apoštol praví: "*Bůh byl v Kristu, v mír uvodě svět s sebou*". 2 Kor 5:19 **Jen když přemýšlíme o velikém vykupitelském plánu, můžeme dojít ke správnému pochopení Božího charakteru.** Dílo stvoření bylo zjevením Jeho lásky, ale teprve Boží dar na záchranu hříšného a zatraceného lidstva odhalil nekonečnou hloubku božské lásky a božského smilování.

*" Tak Bůh miloval svět, že Syna svého jednorozeného dal, aby každý kdož věří v něho nezhynul, ale měl život věčný."
(Jan 3:16)*

Ačkoliv Boží zákon zůstává a Jeho spravedlnost se uznává jako závazná, může hříšník dosáhnout odpuštění. Nejdrahocennější dar, jenž nebe mělo, byl přinesen, aby Bůh *"byl spravedlivý a ospravedlňoval toho, kdo žije z víry Ježíšovy"*. Ř 3:26 Tímto darem byli lidé pozvednuti ze zkázy a hanby hříchu a stali se Božími dětmi. Pavel praví:

"Přijali jste Ducha synovství, v němž voláme Abba, totiž Otče."
(Ř 8:15)

Milí bratři a sestry, s milovaným Janem volám k vám

"Pohledte, jakou lásku dal nám Otec, totiž abychom synové Boží slouli." (1 Janova 3:1)

Jaká láska, jaká nesrovnatelná láska, že my, ačkoliv jsme hříšníci a cizinci, můžeme být přivedeni zpět k Bohu a být přijati do Jeho rodiny! Jako znamení naší lásky k Němu a jako výraz Jeho těsného spojení s námi a Jeho příbuzenství s námi můžeme Ho láskyplně oslovovat: "Otče náš". A když Syn Boží pohlíží na dědice milosti, *"nestydí se je nazývat bratřími"* Žd 2,11 Jejich poměr k Bohu je světlejší, než poměr andělů, kteří nikdy neklesli.

Všechna otcovská láska, jež od pokolení do pokolení tekla lidskými srdci, všechny studnice něžnosti, jež vytryskly v lidských duších, nejsou v porovnání s nekonečnou a nevyčerpatelnou Boží láskou ničím jiným, nežli malý potůček proti nesmírnému oceánu. Jazyk nemůže vyjádřit tuto lásku, pero ji nemůže popsat. Můžete po všechny dny svého života o ní přemýšlet, můžete pilně hledat v Písmě, abyste ji pochopili, můžete všechny Bohem vám propůjčené síly a schopnosti vynaložit a namáhat se, abyste porozuměli lásce a milosrdenství nebeského Otce, přesto zůstane nekonečně mnoho nepochopitelného. O této lásce můžete přemýšlet po celé věky a přece nikdy plně neporozumíte délce a šířce, hloubce a výšce Boží lásky, která dala Syna, aby za svět zemřel. Ani celá

věčnost ji nemůže docela odhalit. Ale když zkoumáme v Bibli a přemýšlíme o Kristově životě a o vykupitelském plánu, stanou se tyto předměty našemu chápání víc a více jasnějšími. Pak budeme moci představit si to požehnání, jež Pavel přál církvi v Efezu, když se modlil:

“ Aby Bůh Pána našeho Jezukrista, Otec slávy, dal vám Ducha moudrosti a zjevení ku poznání jeho. A tak osvícené oči myslí vaší, abyste věděli, která by byla naděje povolání jeho a jaké bohatství slávy dědictví jeho v svatých a kterak jest nesmírná velikost moci jeho k nám věřícím podle působení mocnosti síly jeho.” (Efezským 1:17-19)

Satanův protiútok

Satan neustále uvažuje, jak by mohl myšlení lidí zaměstnat takovými věcmi, které jim brání v tom, aby nedospěli k poznání Boha. Snaží se, aby prodlévali u takových věcí, jež zatemňují chápání a znechtí duši. Žijeme ve světě hříchu a zkaženosti a jsme vystaveni vlivům, které mohou Kristovy následovníky zlákat nebo sklíčit. Spasitel praví:

*“ A že rozmnožena bude nepravost, ustydne láska mnohých.”
(Matouš 24:12)*

Mnozí upírají své oči na tu strašnou bezbožnost, jež všude vládne, odpadnutí a slabost jsou na každé straně, a tak o tom mluví, až jsou jejich srdce naplněna zármutkem a pochybností. Příliš si představují chytré skutky arcipodvodníka a příliš dlouho prodlévají u zkušeností svého života, jež je zbavují odvahy, a zdá se, že pustili se zřetele moc nebeského Otce a Jeho nekonečnou lásku. Právě to je satanovým cílem. Je chybou, když si nepřítel spravedlnosti představíme ozbrojeného takovou mocí a tak málo se zabýváme Boží láskou a Jeho mocí. O Kristově síle (moci) musíme mluvit. My sami jsme bezmocní, abychom se vyprostili ze satanova objetí, ale Bůh má vyznačenou cestu k útěku.

Syn Nejvyššího je dost silný, aby bojoval za nás a my "v tom ve všem udatně vítězíme, skrze toho, kterýž nás zamiloval". Ř 8:37.

V neustálém hloubání o naší slabosti a našich poklescích, ale také v naříkání na satanovu moc nenajdeme duchovní sílu. Tato veliká pravda se musí usídlit v našich myslích i srdcích jako živá zásada. Za nás přinesená oběť je účinná. Bůh může zachránit a opravdu zachraňuje každého, kdo k Němu přijde a zároveň plní podmínky uvedené v Jeho Slově. Naší úlohou je připodobnit svoji vůli Boží vůli. Potom, skrze smířčí oběť budeme spoluúčastníky božské přirozenosti. V Kristu jsme Božími dětmi a máme ujištění, že nás Bůh tak miluje jako svého vlastního Syna. Jsme jedno s Ježíšem. Jdeme cestou, kterou nás Kristus vede. On má moc zahnat temné stíny, jež satan vrhá na naší stezku. Potom místo tmy a bázlivosti svítí do našeho srdce sluneční záře jeho slávy.

Víra, naděje a láska

Neustále máme posilovat svoji naději vědomím, že Kristus je naše spravedlnost. Dejme své víře spočinout na tomto základě, neboť ten bude věčně odolávat. Místo abychom prodlévali u satanovy tmy a báli se jeho moci, měli bychom otevřít svá srdce, aby přijala od Krista světlo a vyzářovala je do světa. Měli bychom hlásat, že On je silnější než všechna satanova moc a že Jeho mocné rámě ponese všechny, kteří mu důvěřují. Ježíš pravil:

"Nebo sám Otec miluje vás." (Jan 16:27)

Když je naše víra skrze Krista obrácena na Boha, ukáže se

"jako kotva duše, i bezpečná i pevná a vcházející až do vnitřku za oponu, kdežto předchůdce pro nás všel Ježíš." (Židům 6:19, 20)

Je pravda, že vzniknou zklamání, a s nesnázemi musíme počítat, ale **všechno, ať velké nebo malé, máme složit do Božích rukou**. Jemu nebude zatěžko prominout naše viny, ani nebude přemožen váhou našich těžkostí. Jeho péče se vztahuje na každou domácnost a zahrnuje každého jednotlivého člověka. On se podílí na všech našich záležitostech a na všech našich starostech. On počítá každou slzu. Když ucítí naše slabosti, tak se ho to dotkne. Dopouští všechna pokušení a všechny zkoušky, které nás zde potkávají, aby dosáhl cíle své lásky s námi,

“ abychom došli účastnosti svatosti jeho ” (Židům 12:10) a tak se stali účastni plné radosti, kterou nacházíme v Jeho blízkosti.

“ V nichž bůh světa tohoto oslepil mysl, totiž v nevěrných, aby se jim nezasvítilo světlo evangelium slávy Kristovy, kterýž jest obraz Boží.” (2 Kor. 4:4)

Získání znalosti Boha

Ale Bible nejsilnějšími výrazy poukazuje na to, jak důležité je získat poznání Boha. Petr praví:

“Milost vám a pokoj rozmnožen buď skrze známost Boha a Ježíše Pána našeho. Jakož nám od jeho božské moci všechno, což k životu a ku pobožnosti náleželo, darováno jest, skrze známost toho, kterýž povolal nás k slávě a k ctnosti.” (2 Petrova 1:2,3)

A Písmo nám velí:

“ Jen se s ním (Bohem) důvěrně stýkej a užívej pokoje.” (Job 22:21)

Bůh nám přikázal,

“Svatí buďte, nebo já svatý jsem...” (1 Petrova 1:16) A apoštol působením Ducha svatého prohlašuje, že bez svatosti *“žádný neuzří Pána.” (Žd. 12:14)*. **Svatost je soulad (dohoda, shoda) s Bohem**. Hříchem

byl Boží obraz v člověku znetvořen a téměř vymazán. Působením evangelia se má ztracené opět obnovit a my na tom máme s božským úsilím spolupracovat.

A jak s Bohem můžeme vejít do harmonie a stát se Jemu podobnými, jestliže o Něm nezískáme poznání? To Kristus přišel na svět, aby nám tohle poznání zjevil.

Ubohé představy, jež mnozí mají o **vznešeném charakteru a službě Ježíšově**, omezují je v jejich náboženské zkušenosti a brání jim, aby v duchovním životě činili pokroky. Duchovní zbožnost mezi námi jako lidem dospěla k úpadku. Vládne mnoho formálnosti, mnoho služby na ústech a ze zvyku. Do našeho duchovního života musí řídit víc hloubky a opravdovosti. Se všemi našimi formálnosti, mnoho služby ústy a zvyku. Do našeho duchovního života musí být vneseno něco hlubšího a opravdovějšího. Se všemi našimi použitelnými pomocnými prostředky, nakladatelstvími, školami, léčebnami a mnoha, mnoha jinými zařízeními, měli bychom mnohem více dosáhnout, než je tomu nyní. Úlohou křesťana je, představovat v tomto životě světu Krista a způsobem života a povahou zjevovat Spasitele. Dává-li nám Bůh poznání, tedy k tomu, abychom je sdělovali jiným. Ale v poměru k poznání, jež jsme obdrželi a daným nám příležitostí, abychom získali srdce lidí, byly výsledky naší práce dosud příliš nepatrné. Bůh si přeje, aby pravda, kterou nám dal poznat, přinášela více ovoce než dosud. Ale jsme-li plni trudnomyslnosti a zármutku a naše myšlení je zaměřeno jen na obklopující nás tmu a zlo, jak můžeme pak světu přiblížit Krista? Jak může naše svědectví mít sílu, aby získalo duše? **Potřebujeme, abychom z vlastní zkušenosti poznali Boha a moc Jeho lásky, jak se zjevuje v Kristu.** Musíme pilně a na

modlitbách hledat v Písmě. Naše chápání musí být probuzeno Duchem svatým a naše srdce ve víře, v naději a s neustávající chválou pozdvihována vzhůru k Bohu.

Kristovými zásluhami a Jeho spravedlností, která je nám připočtena skrze víru, nabýváme dokonalosti křesťanského charakteru. Naší úlohou je denně a každou hodinu, dle vyjádření apoštola:

pohlížet na "vůdce a dokonavatele víry Ježíše." (Židům 12:2)

Konáme-li to, bude naše chápání jasnější, naše víra pevnější a naše naděje silnější. Pak budeme tak naplněni uvažováním o Jeho čistotě a kráse, jakož i o Jeho oběti kterou přinesl, aby nás smířil s Bohem, že nebudeme pociťovat žádný sklon, abychom mluvili o pochybnosti a zklamání.

Jasná představa Jeho charakteru

Zjevení lásky, milosti, Boží dobroty a působení Ducha svatého, aby naše srdce osvětlil a obnovil, přivádí nás vírou do úzkého společenství s Kristem, takže získáme jasnou představu jeho bytosti a můžeme poznat mistrovské satanovy klamy. Když pohlížíme na Ježíše a důvěřujeme jeho zásluhám, přivlastníme si v Duchu svatém požehnání, poznání pokoje a radosti. Vzhledem na velikou oběť, kterou Kristus přinesl za nás, můžeme pak s apoštolem zvolat:

"Pohleďte, jakou lásku dal nám Otec, totiž abychom synové Boží slouli." (1 Janova 3:1) Milí bratři a sestry, pohlížením budeme proměněni. Tím, že se zabýváme láskou Boha a našeho Spasitele, že uvažujeme o dokonalosti božského charakteru a vírou dovoláváme se pro sebe Kristovy spravedlnosti, máme se proměnit v tentýž obraz. **Proto neshromažďujme všechny ty neutěšené obrazy** – nespravedlnost, zkaženost, zklamání a důkazy

satanovy moci – abychom je uchovávali ve své paměti, vzpomínali na ně, mluvili o nich a nařikali, až bychom byli úplně zbaveni odvahy. Duše zbavená odvahy je zasmušilá. Ona je nejen sama neschopná přijímat světlo od Boha, ale také světlo od jiných zahání. Satan velmi rád pozoruje důsledky svého působení, jimiž odnímá člověku víru a znechucuje jej.

Díky Bohu za to, že jsou světlejší a radostnější obrazy, na které nám Pán dává pohlízet. Shromážděme tato blahodárná ujištění jeho lásky jako vzácné poklady, abychom je mohli neustále pozorovat. Boží Syn vzdává se Otcova trůnu a své božství převléká do lidství, aby mohl vysvobodit lidi ze satanovy moci – jeho pro nás vybojované vítězství otevírá lidem nebe a jejich pohledu odhaluje Boží slávu – padlí lidé jsou vytaženi z jámy zkázy, do níž se zřítily díky hříchu a opět jsou přivedeni do společenství s nekonečným Bohem – vírou v našeho Vykupitele obстоjíme v božské zkoušce a konečně budeme oděni Kristovou spravedlností, pozvednuti k jeho trůnu – to vše jsou obrazy, jimiž Bůh chce obložit naše nitro

A "když nepatříme na ty věci, kteréž se vidí, ale na ty, kteréž se nevidí, ...lehoučké soužení naše převelmi veliké věčné slávy břímě nám působí." (2 Kor. 4:17)

V nebi je Bůh vším ve všem. Tam vládne dokonalá svatost, nic neruší dokonalé společenství s Bohem. Jestli jsme opravdu na cestě tím směrem, pak Duch nebes bude přebývat v našich srdcích. Když ale nenacházíme radost v uvažování o nebeských věcech, když nehledáme se zájmem poznání Boha a netoužíme po rozvažování nad charakterem Kristovým, když svatost nemá pro nás nic přitažlivého – pak můžeme být jisti, že naše naděje na nebe je marná. Dokonalý soulad s vůlí Boží má mít křesťan jako vysoký cíl neustále před sebou. On bude rád hovořit o

Bohu a o Ježíši, o vlasti blaženosti a čistoty, kterou Kristus připravil těm, kteří Ho milují. Rozvažování nad těmi věcmi, kdy má duše potěšení z Božích zaslíbení a Jeho ujištění, označuje apoštol jako "okoušení moci věku budoucího." Žd 6:5

Stojíme bezprostředně před poslední bitvou ve velikém zápasu, v němž satan

" se vší mocí a divy i zázraky lživými a se všelikým podvodem nepravosti," (2 Tesalonickým 2:9,10)

bude vynakládat vše, aby Boží charakter znetvořil a „kdyby bylo možno, svedl také i vyvolené.“ (Marek 3:22). **Jestliže některý lid potřeboval stále rostoucí světlo z nebe, tedy je to lid, který Bůh povolal v této době plné nebezpečí, aby byl strážcem Jeho svatého zákona a aby obhájil (bránil, očistil, rehabilitoval) Jeho charakter před světem.** Ti, kterým Bůh svěřil tak svatý odkaz, **musí skrze pravdy, kterým věří, být proniknuti Duchem Božím, zušlechtěni a oživeni.** Ještě nikdy nebylo potřebnější a nikdy si Pán více nepřál, aby církev učinila zkušenost, která je popsána v Pavlově listu Kolosenským 1:9-10:

Nepřestáváme se modlit za vás, a žádat, abyste naplněni byli známostí vůle jeho se vší moudrosti a rozumnosti duchovní, abyste chodili hodně Pánu ke vší jeho líbeznosti, v každém skutku dobrém, ovoce vydávající a rostouce v známosti Boží." (Koloským 1:9,10)